

Súd: Okresný súd Skalica  
Spisová značka: 3C/127/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202751  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan  
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2713202751.17

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: M. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N. Z. XXXX/XX, C., zastúpeného: Mgr. Tomášom Kováčom, advokátom so sídlom Mýtne 42, Bratislava proti žalovanému: Trnavský samosprávny kraj, so sídlom Starohájska 10, 917 01 Trnava, IČO: 37 836 901, o zaplatenie odplaty za zriadenie zákonného vecného bremena, takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eura za každý začatý kalendárny deň omeškania od 12.09.2014 do zaplatenia  
z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Skalica dňa 16.04.203 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 1.554,90 eura za užívanie častí nehnuteľností za obdobie od 08.04.2011 do 08.04.2013 z titulu náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena, nehnuteľnosti o celkovej výmere XXX m<sup>2</sup>, a to časti pozemku parcela registra „I.“ evidovaná na mape určeného operátu parc. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o celkovej výmere XXXX m<sup>2</sup>, nachádzajúcej sa v obci X., zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Skalica, na Liste vlastníctva č. XXXX, pre okres Z., obec a katastrálne územie X. a časti pozemku parcela registra „I.“ evidovaná na mape určeného operátu parc. č. XXXX/X - orná pôda o celkovej výmere XX.XXX m<sup>2</sup>, nachádzajúcej sa v obci X., zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Skalica, na Liste vlastníctva č. XXXX, pre okres Z., obec a katastrálne územie X. (ďalej len ako „predmetné nehnuteľnosti“), v podielovom spoluvlastníctve žalobcu s veľkosťou podielu 1/9 z celku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eur za každý začatý kalendárny deň omeškania od 8.4.2011 až do zaplatenia. Súčasne požadoval zaplatenie sumy 2,13 eura denne za užívanie predmetných nehnuteľností za obdobie od 08.04.2013 až do vyhlásenia rozsudku vo veci samej spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eura za každý deň omeškania od 08.04.2013 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností predmetných nehnuteľností, spoluvlastnícky podiel nadobudol vo výške 1/9 z celku podľa Osvedčenia o dedičstve 1D/1/2009 zo dňa 5.9.2009, záznamom Z-1391/09-98/09. Žalobca ďalej uviedol, že na časti pozemkov je postavená cesta III. triedy, označená č. III/5007, spájajúca obce X. a Š., ktorej vlastníkom je žalovaný a cesta zasahuje do pozemkov žalovaného vo výmere X,X C. (XXXX O.X), čo je pri spoluvlastníckom podiele žalobcu 1/9 výmera do vlastníckeho práva žalobcu približne XXX m<sup>2</sup>. Cesta je verejnou komunikáciou, užívaná každodenne občanmi. Žalobca uviedol, že nemá v úmysle brániť jej užívaniu,

ale bezplatné užívanie nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalobcu je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, hrubým zásahom do vlastníckeho práva žalobcu a prekážkou v nerušenom užívaní nehnuteľnosti jej vlastníkom. Žalovaný neuzavrel so žalobcom žiadnu dohodu, zmluvu, ktorá by ho oprávňovala užívať predmetné nehnuteľnosti v rozsahu zastavanom cestným telesom cesty. Žalobca sa odvolával v žalobe na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky v platnom znení, na predmetných pozemkoch vzniklo v rozsahu zastavanej časti pod cestou na pozemkoch v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a tretích osôb zákonné vecné bremeno. Žalovaný sa bezdôvodne obohacuje, pretože užíva pozemky bez protiplnenia žalobcov. Zákonné vecné bremeno v prospech žalovaného vzniklo 1.7.2009, dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Cdo 8/2009, na § 107 ods. 1 a 2 OZ. Žalobca sa dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor obohatil dňa 29.11.2012 na základe listu zo dňa 29.11.2012 - Odpoveď na žiadosť o informácie a dvojročná premlčacia subjektívna lehota začala plynúť dňa 30.11.2012, objektívna je 3 roky. Preto žalobca uplatňuje nárok 2 roky odo dňa podania žaloby na súd, t.j. od 8.4.2011. Pri určení výšky náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena žaloba vychádzala z ceny za užívanie porovnateľných nehnuteľností v podobnom mieste a čase. Žalobca v žalobe vypočítal opakovanú odplatu za zriadenie zákonného vecného bremena od 8.4.2011 (zákon č. 66/2009 Z.z. už bol účinný) do dňa podania žaloby, za ktorý uviedol 8.4.2013, za 1,-EUR/m<sup>2</sup>/rok, t.j. za výmeru XXX m<sup>2</sup>/rok sumu XXX,-eur a sumu odplaty za jeden kalendárny deň užívania nehnuteľnosti sumu 2,13 eura, násobil počet dní 730 x 2,13-eur a žaloval sumu 1554,90 eura. Úrok z omeškania uplatnil podľa zdôvodnenia v žalobe v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a ohľadom výšky v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba ECB k 8.4.2011, t.j. prvému dňu omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy, v prepočte na deň vo výške 0,0246 %, t.j. 0,025 % denne.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 18.10.2013 (č.l. 24) uviedol, že žalobcom nie je zrejmy a riadne zafinovaný rozsah, v ktorom cesta zaberá časť predmetných nehnuteľností. Súčasne namietal stanovenie výšky náhrady požadovanej žalobcom, ktorá nie je podľa neho podložená žiadnym relevantným podkladom (znalecký posudok, iný objektívny podklad). Žalovaný ďalej uviedol, že právnym titulom užívania pozemkov je v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 (účinného od 1.7.2009) vecné bremeno, a teda nie je tu daný žiaden z predpokladov na vznik bezdôvodného obohatenia. Vecné bremeno vzniklo zo zákona, čiže k obmedzeniu vlastníckeho práva došlo priamo zákonom. Podľa žalovaného tu nie je ani nárok žalobcu na požadovaný úrok z omeškania pre neexistenciu záväzku po splatnosti.

4. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 3C/127/2013-34 zo dňa 10.01.2014 (právoplatného dňa 30.01.2014) v spojení s opravným uznesením č.k. 3C/127/2013-55 zo dňa 29.01.2014 (právoplatným dňa 6.3.2014) pripustil zmenu žaloby tak, že žalobcom požadovaná náhrada za zriadenie zákonného vecného bremena vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam predstavuje suma 2.332,35 eura, a to za obdobie od 08.04.2010 do 08.04.2013 (pozn. súdu - pôvodný nárok uvedený v žalobe bol za obdobie od 08.04.2011 do 08.04.2013), spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eur za každý začatý kalendárny deň omeškania od 8.4.2010 až do zaplatenia, ako aj suma 2,13 eura denne za obdobie od 08.04.2013 až do vyhlásenia rozsudku vo veci samej spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eura za každý deň omeškania od 08.04.2013 do zaplatenia.

5. Žalobca vo svojej replike zo dňa 22.01.2014 (č.l. 51) uviedol, že z dôvodu pochybností žalovaného k rozsahu užívania predmetných nehnuteľností žalobcu poveril geodeta vypracovaním geometrického plánu. Uviedol, že ak žalovaná namieta výšku náhrady, má právo navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania na určenie tejto odplaty. Vo vzťahu k náhrade za obmedzenie jeho vlastníckeho práva poukázal na Čl. 20 ods. 4 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. a ust. § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., t.j. že za obmedzenie vlastníckeho práva mu patrí (primeraná) náhrada.

6. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 3C/127/2013-106 zo dňa 22.01.2016 (právoplatného dňa 12.02.2016) pripustil zmenu žaloby tak, že žalobcom požadovaná náhrada za zriadenie zákonného vecného bremena vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam predstavuje suma 3.444,21 eura, a to za obdobie od 08.04.2010 do 11.09.2014, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eur za každý začatý kalendárny deň omeškania od 8.4.2010 až do zaplatenia.

7. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 03.02.2016 (č.l. 114) sa vyjadril k pripustenej zmene žaloby zo dňa 22.01.2016 tak, že táto vychádza z Rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav v katastrálnych územiach X. V. Z., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014. Žalovaný súčasne vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, s tým, že právo na finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena je majetkovým právom, pri ktorom je premlčacia doba 3 roky a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa žalovaného sa toto právo mohlo prvý raz uplatniť dňom účinnosti zákona, na základe ktorého vzniklo, t.j. 01.07.2009 a lehota na jeho uplatnenie márne uplynula pred dňom podania žaloby. Podľa žalovaného finančná náhrada za vecné bremeno je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia, čo vyplýva aj zo spôsobu výpočtu upraveného vo Vyhláske č. 492/2004 Z.z.

8. Žalobca sa k námietke premlčania vznesenej žalovaným písomne vyjadril podaním zo dňa 07.03.2016 (č.l. 132), keď podľa žalobcu náhrada za zriadenie zákonného vecného bremena nepredstavuje jednorazovú odplatu, ale jedná sa o opakovanú náhradu za obdobie časovo obmedzeného trvania obmedzenia jeho vlastníckeho práva, a teda nemohlo dôjsť k premlčaniu tohto práva žalobcu ako celku, keďže právo žalobcu plynutím času priebežne vzniká. Zákonné vecné bremeno v zmysle § 4 ods. 2 z.č. 66/2009 Z.z. je zriadené na dobu určitú, a to do doby vykonania pozemkových úprav, čo podľa žalobcu bolo dňa 11.9.2014.

9. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 3C/127/2013 - 176 zo dňa 23.07.2018 tak, že žalobu zamietol. Žalobca preto v konaní nepreukázal výšku ním požadovanej náhrady v tvrdenej sume 3444,21-eur. Pre neunesenie dôkazného bremena k nároku žalobcu k výške žalovanej náhrady, súd žalobu celkom zamietol. Podstata zamietnutie žaloby vecne spočívala v tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom výšky ním požadovanej náhrady, a preto súd nemohol ani určiť čo do výšky, v akej časti je nárok žalobcu na náhradu premlčaný.

10. Proti rozsudku súdu podal žalobca odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) uznesením pod č.k. 23Co/241/2018-352 zo dňa 25.09.2019 tak (výrok II.), že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že procesným postupom súdu I. inštancie bol žalobca dotknutý na jeho procesných právach (právo na riadne a včasné doručenie predvolania na pojednávanie, právo zúčastniť sa pojednávania). Dôsledné rešpektovanie základného práva strany sporu na verejné prejednanie veci v jej prítomnosti v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje doručiť predvolanie na pojednávanie (hoci aj za použitia fikcie doručenia). Zo strany súdu sa takýmto spôsobom zabezpečuje strane sporu reálna možnosť byť prítomný na prejednaní vlastnej veci. Pretože súd I. inštancie takto nepostupoval, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Odňatie možnosti strane sporu konať pred súdom, znamenajúce porušenie práva na spravodlivý proces, zakladalo dôvodnosť odvolania a bolo dôvodom zrušenia celého rozsudku súdu I. inštancie.

11. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 13.04.2021 (č.l. 433) označenom ako upresnenie (zmena) petitu žaloby uviedol, že sa domáha zaplata sumy 3.444,21 eura za užívanie častí nehnuteľností za obdobie od 08.04.2010 do 11.09.2014 spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eur za každý začatý kalendárny deň omeškania od 8.4.2010 do 11.09.2014. Vychádzajúc z obsahu podania (§ 124 ods. 1 CSP) súd podanie žalobcu posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby, a to v časti zaplata úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eura za každý začatý kalendárny deň omeškania od 12.09.2014 do zaplata, vychádzajúc pritom z predmetu konania určeného uznesením tunajšieho súdu (zmena žaloby) zo dňa 22.01.2016 (č.l. 106).

13. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Vzhľadom na to, že žalobca využil svoje dispozičné právo a podanú žalobu vzal čiastočne späť, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eura za každý začatý kalendárny deň omeškania od 12.09.2014 do zaplatenia zastavil (výrok I. rozsudku). Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil (pojednávanie dňa 20.04.2021).

17. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie (zastavenie konania) tak predmetom posúdenia súdom bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.444,21 eura (za obdobie od 08.04.2010 do 11.09.2014) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 2,13 eur za každý začatý kalendárny deň omeškania od 8.4.2010 do 11.09.2014.

18. Súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom žalovaný predložil súdu ako i žalujúcej strane pred pojednávaním na založenie do spisu vyjadrenie zo dňa 19.04.2021, v ktorom opätovne vzniesol námietku premlčania, ktorú podporil poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020, v zmysle ktorého obmedzenie vlastníckeho práva v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. patrí k zákonným vecným bremenám, pričom náhrada za toto vecné bremeno je jednorazovou náhradou. Podľa žalovaného sa tak nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena premlčal uplynutím dňa 1.7.2012, keď počiatok plynutia tejto lehoty je určený nadobudnutím účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. 01.07.2009. V ostatnej časti vyjadrenia žalovaný namietal (ne)primeranosť žalobcom požadovanej náhrady.

19. Súd po vyvolaní veci (20.04.2021) zistil, že sa nedostavil zástupca žalobcu, no dostavil sa (bez predvolania) žalobca, ktorý žiadal ospravedlniť neprítomnosť jeho zástupcu z dôvodu práceneschopnosti. Uvedenú skutočnosť žalobca nepreukázal žiadnym dokladom. Žalobca nemal výhrady voči uskutočneniu pojednávania pre neprítomnosť jeho zástupcu. Dostavil sa aj žalovaný, lehotá na prípravu pojednávania bola u predvolaných subjektov (zástupcu žalobcu i žalovaného) v zmysle § 178 ods. 2 CSP zachovaná, predvolanie mu bolo doručené riadne a včas. Žalobca požiadal o odročenie pojednávania však z toho dôvodu, že až na pojednávaní mu bolo doručené podanie žalovaného (z 19.4.2021), ktoré okrem vznesenej námietky premlčania obsahuje i rôzne výpočty, ku ktorým sa nevie pre krátkosť času vyjadriť. Žalovaný k tomu uviedol, že jeho podanie bolo len reakciou na podanie žalujúcej strany, ktoré mu bolo doručené 15.4.2021, pričom pri výpočtoch vychádzali z odborného stanoviska predloženého žalobcom, ktoré je už súčasťou spisu. Súd posúdil žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania a dospel k záveru, že dôvody na odročenia pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 CSP tu dané neboli, nakoľko obsahom podania žalovaného zo dňa 19.4.2021 bola námietka premlčania, ktorá bola už žalovaným v konaní v minulosti písomne (č.l. 114) vznesená a ku ktorej sa aj žalobca taktiež písomne (č.l. 132) vyjadril. Čo sa týka zvyšnej časti podania žalovaného, táto vychádzala z odborného stanoviska č. 29/2018 predloženého žalobcom, ktoré je už súčasťou spisu od 11.09.2018 (č.l. 201). Navyše rozsah vyjadrenia žalovaného nebol podľa súdu neprimeraným, nevylučoval s prihliadnutím na vedomosť žalobcu o obsahu odborného stanoviska zaujať k nemu postoj. Navyše podľa súdu, ak by sa žalovaná strana odvolávala na predmetné odborné stanovisko v rámci vyjadrenia na pojednávaní, dôvod na odročenie by to nezakladalo. Súd preto vo veci ďalej konal.

20. Žalobca na pojednávaní zotrval na tom, že ním požadovaná náhrada predstavuje opakovanú náhradu, poukázal na vedenie konania na Ústavnom súde SR pod sp. zn. RVP 719/2019, ktoré bolo aj dôvodom podania jeho návrhu na prerušenie konania (pozn. súdu - rozhodnuté súdom na č.l. 361).

21. Súd s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania žalovanou stranou pri rozhodnutí vychádzal z týchto dôkazov: listu vlastníctva č. XXXX, XXXX a XXXX pre obec a k.ú. X., osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D/1/2009 zo dňa 20.08.2009, z ktorých zistil tento skutkový stav:

22. Z Osvedčenia o dedičstve vydaného súdnym komisárom dňa 20.8.2009 sp. zn. 1D/1/2009, D not 2/09-K súd zistil, že sa týka prejednanie dedičstva po neb. PV. P., D.. XX.X.XXXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX. Podľa osvedčenia medzi dedičov patrilo aj žalobca, z ktorého ako dedič nadobudol vlastníctvo

k parc. Č.. XXXX/X - trvalé trávne porasty o celkovej výmere XXXX m<sup>2</sup>, nachádzajúcej sa v obci a k.ú. X. ako aj k parc. Č.. XXXX/X - orná pôda o celkovej výmere XX.XXX m<sup>2</sup>, nachádzajúcej sa v obci a k.ú. X., a to vo veľkosti podielu 2/18, t.j. 1/9. Nadobudnutie týchto pozemkov (nehnuteľností) do vlastníctva žalobcu titulom dedenia vyplýva aj z predložených listov vlastníctva č. XXXX V. Č.. XXXX pre obec a k.ú. X..

23. Z listu vlastníctva pre obec a k.ú. X.Í. Č.. XXXX vyplýva vlastníctvo žalovaného k parcelám registra „C“ parc. č. XXXX, Č.. XXXX V. Č.. XXXX- druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría.

24. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 66/2009 Z.z.“), tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

27. Podľa § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

28. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Podľa Čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo

31. Po vykonanom dokazovaní a ním zisteného skutkového stavu súd dospel k právnomu záveru, že žalobe žalobcu (po jej čiastočnom späťvzatí a zastavení konania) nie je možné vyhovieť, a to vzhľadom na opakovanú vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú. Z listinných dôkazov (výpisy U. Č.. XXXX a XXXX) vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom (o veľkosti podielu 1/9) predmetných nehnuteľností tak ako ich špecifikoval v žalobe. Medzi stranami to nebolo sporným, ani to, že žalovaný je vlastníkom cesty III/5007, stavby, umiestnenej na nehnuteľnostiach sčasti patriacich žalobcovi. Z uvedeného dôvodu nebol dôvod na dokazovanie v širšom rozsahu. V danom spore bol daný dôvod na postup - právne posúdenie sporu v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z., čo strany taktiež nenamietali. Medzi stranami sporu bolo sporným, a to tvorilo vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným v tomto štádiu podstatu tohto sporu, či náhrada požadovaná žalobcom za obmedzenie jeho (spolu)vlastníckeho práva pri zriadení zákonného vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 má charakter jednorazovej náhrady, alebo opakovanej. Súd poukazuje aj na predloženú argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej poukázal na rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020, prihladnuc pritom na Čl. 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, vychádzajúc práve z obsahu rozhodnutia (právneho názoru) Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020 ako najvyššej súdnej autority, posúdil vznesenú námietku premlčania za dôvodnú.

32. Ako vyplýva z obsahu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020, právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniká „ex lege“ jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona. Ide pritom o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (k tomu aj NS SR sp. zn. 3Cdo/49/2014, 2Cdo/194/2019, ÚS SR - I. ÚS 474/2013, IV. ÚS 227/2012, PL. ÚS 42/2015).

33. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniká vlastníkovi pozemku, t.j. v danom prípade žalobcovi, povinnosť striedať výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, pričom finančná náhrada za vznik vecného bremena, resp. obmedzenie vlastníckeho práva je jednorazovou, preto vlastníci pozemkov zaťažených vecným bremenom zriadeným zákonom č. 66/2009 Z.z. si mohli uplatniť náhradu za uvedené vecné bremeno (ako majetkové právo), avšak len v zákonom stanovenej lehote troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka) od nadobudnutia účinnosti práve zákona č. 66/2009 Z.z. ktorého titulom vzniklo vecné bremeno, t.j. od 1.7.2009. Táto lehota teda uplynula dňa 1.7.2012. Žaloba žalobcu bola podaná po uplynutí tejto lehoty, a to dňa 16.04.2013. U žalobcu bola splnenou len tá z podmienok, že bol ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. k 1.7.2009 vlastníkom zaťaženého pozemku. Súd pritom vychádzal z ust. § 460 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, čo v danom prípade bola dňa 18.12.2008 (č.l 40). Deň smrti poručiteľa je rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva. Rozhodnutie súdu, ktorým potvrdí nadobudnutie dedičstva alebo schváli dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, len deklaruje to, čo už nastalo smrťou poručiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie súd preto žalobu ako premlčanú zamietol (výrok II.), a to bez toho, aby sa zaoberal samotným meritom sporu (vzhľadom na hospodárnosť konania).

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok III.), pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP - čo do zastavenia konanie pre čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom podľa bodu 12. a 16. tohto odôvodnenia, nakoľko z čiastočného späťvzatia žaloby nevyplývalo, že by bolo uskutočnené v dôsledku správania sa žalovaného, jeho zaviním, čo možno považovať za neúspech žalobcu, keďže v zmysle § 256 ods. 1 CSP pre procesné zavinenie tohto čiastočného zastavenie žalobcom patrí náhrada trov konania žalovanému a vo zvyšnej časti bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá (úspech žalovaného). Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolarie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.